

Άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης

Εορτάζει στις 3 Οκτωβρίου εκάστου έτους

Διαβάσαμε κάπου:

Η ευχή των γονέων είναι η μεγαλύτερη κληρονομιά για τα παιδιά. Για αυτό φροντίζουν να έχουν την ευχή των γονέων. Δεν είδες ο Ιακώβ, μέχρι πού έφθασε για να πάρη την ευλογία του πατέρα του; Και προβιά φόρεσε! Ειδικά η ευχή της μάνας είναι μεγάλο πράγμα! Κάποιος έλεγε: «Κάθε λόγος της μητέρας μου είναι και μια λίρα χρυσή»

+ Όσ. Παΐσιος, ο Αγιορείτης

Ο Άγιος Διονύσιος καταγόταν από την πόλη των Αθηνών. Έζησε και μαρτύρησε τα χρόνια που αυτοκράτορας ήταν ο Δομετιανός. Διακρίθηκε για τη φιλοσοφική του κατάρτιση και τη βαθιά του καλλιέργεια. Αρχικά ήταν ειδωλόλατρης και μέλος της Βουλής του Αρείου Πάγου. Το κήρυγμα όμως του Αποστόλου Παύλου άγγιξε την παιδευμένη και ευαίσθητη ψυχή του και βαπτίσθηκε. Αργότερα διαδέχθηκε στον επισκοπικό θρόνο των Αθηνών τον ευσεβή Ιερόθεο. Επιβραβεύθηκε από το θεό για τη χριστιανική του δράση με το χάρισμα να επιτελεί θαύματα.

Περιόδευσε σε πολλά μέρη της Δύσης, όπου κήρυξε τον ευαγγελικό λόγο και ερμήνευσε τις ιερές γραφές. Όταν έφθασε στο Παρίσι συνελήφθη και αργότερα αποκεφαλίσθηκε. Μαζί του μαρτύρησαν και δύο μαθητές του, ο Ρουστικός και ο Ελευθέριος. Ο ηγεμόνας της περιοχής έδωσε εντολή να μη θάψει κανείς τα άγια λείψανα των μαρτύρων, όμως κάποιιοι χριστιανοί τα φύλαξαν και όταν δεν υπήρχε πλέον φόβος τα ενταφίασαν με τιμές. Κατά την άποψη του Μιχαήλ Ι. Γαλανού «είς τὰ συναξάρια ὁμως, καὶ εἰς τὸ Μηναῖον αὐτὸ ἐν τῷ ἑορτολογίῳ τῆς τρίτης Οκτωβρίου, τελεῖται ἀνατροπή

τῆς ιστορικῆς... ἀληθείας» (Γαλανού Ι. Μιχαήλ, Οι βίοι των Αγίων, μην Οκτωβριος, Αθήναι 1951, σελ. 22). Σύμφωνα με τον παραπάνω συγγραφέα, η άποψη, κατά την οποία ο Άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης μαρτύρησε στο Παρίσι, είναι εσφαλμένη. Ο Άγιος Διονύσιος υπήρξε συγγραφέας πλήθους θεολογικών συγγραμμάτων, από τα όποια παραθέτουμε σε μετάφραση ορισμένα λόγια του, σχετικά με την Αγιότητα, τη Βασιλεία και την Κυριότητα του Θεού: «Αγιότητα, λοιπόν, είναι κατά τη γνώμη μας η καθαρότητα η ασημάδευτη από οποιοδήποτε μiasma, η πλήρης και ολότελα άσπιλη. Βασιλεία είναι η τακτοποίηση κάθε ορίου, κάθε τάξης, κανονισμού, κατάστασης. Κυριότητα δεν είναι μόνο η υπεροχή πάνω στους χειρότερους, άλλο και η συνολική των καλών και αγαθών και πλήρης ολοκτησία, καθώς και η αληθινή και αμετάβλητη βεβαιότητα. Γι' αυτό και η κυριότητα ετυμολογείται από το "κύρος" και το "κύριο" και το "κυρίευαν". Θεότητα είναι η πρόνοια που θεάται τα πάντα και με τέλεια αγαθότητα "περιθεεί" (περιέχει) και συνέχει τα πάντα, τα γεμίζει με τον εαυτό της και υπερέχει από όλα όσα απολαμβάνουν τα δώρα της πρόνοιας της» (Διονυσίου

Αρεοπαγίτου, «Περί Θείων Ονομάτων». Εκδόσεις Π. Πουρναρό).

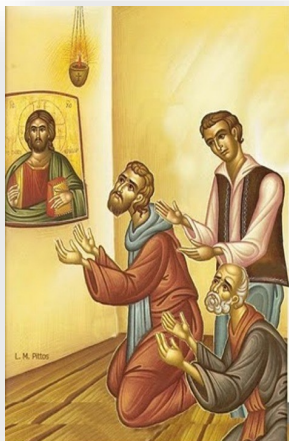
Περισσότερες και πιο συγκεκριμένες ιστορικές πληροφορίες για τη ζωή του Αγίου Διονυσίου δεν έχουμε πλην αυτών των λίγων που προαναφέραμε. Τα υπόλοιπα που αναφέρουν ορισμένοι Συναξαριστές ανήκουν στα πλαίσια της παραδόσεως και μόνο.

Ύστερα από την με αριθμ. 22/30 Σεπτεμβρίου 1999 μ.Χ. εγκύκλιο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, η μνήμη του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου συμπεριελήφθηκε να τιμάται επιπρόσθετα και στις 12 Οκτωβρίου όπου και ορίσθηκε να τιμάται η Σύναξη των εν Αθήναις Αγίων.

Περιεχόμενα τεύχους:

Άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης	1
Η προσευχή έδωσε την λύση	2
Τα πλεονέκτημα που έχουν τα παιδιά	2
Τι να απαντήσουμε όταν κάποιος μας λέει ότι δεν υπάρχει Θεός	3
Η κάθε Κυριακή πού περνάει...	3
Κατήχηση και Λειτουργική	4
Συνέντευξη από τον Θεό	4

Η προσευχή έδωσε την λύση

Ήταν μια γιαγιά από το Φάληρο, που η κόρη της εγκατέλειψε τον σύζυγο και της άφησε τα δύο παιδιά της. Εκείνη πήγε και παντρεύτηκε έναν άλλο και έκανε την ζωή της. Έβαλε η γιαγιά τα δύο εγγόνια της, 9 και 11 ετών σε ένα ορφανοτροφείο στην Βούλα.

Κάποια στιγμή, το μεγάλο εγγονάκι σταμάτησε να διαβάζει και να ενδιαφέρεται για την ζωή. Ενδιαφέρον για τίποτα! Έγινε προβληματικό

και ήταν έτοιμοι εκεί στο ορφανοτροφείο να το διώξουν.

Η γιαγιά απογοητεύτηκε, γιατί δεν μπορούσε η ίδια να το κοιτάξει καθότι ήταν πάφτωχη. Μου τηλεφώνησε για να την συμβουλευέσω. Της είπα:

– Γιαγιά, πιάσε το παιδί από τον ουρανό. Μην μπεις στην διαδικασία των συζητήσεων και των ψυχολόγων, για να βρεις λύση. Γονάτισε, προσευχήσου σε έναν Άγιο.

Κράτησε η γιαγιά τα λόγια μου και πήγε στον Άγιο Νεκτάριο στην Αίγινα. Προσευχήθηκε στον Άγιο με θέρμη και το παιδί άλλαξε συμπεριφορά από την ίδια μέρα! Μάλιστα, έγινε ο πρώτος μαθητής, αριστούχος! Εξεπλάγησαν οι πάντες: «Τί έγινε; Πώς άλλαξε έτσι το παιδί; Θαύμα έγινε!»

Αλλά για να γίνει το θαύμα, η γιαγιά προσευχήθηκε με δάκρυα. Η προσευχή, έδωσε την λύση στο πρόβλημά της.

Τα πλεονέκτημα που έχουν τα παιδιά έναντι των μεγάλων

Τι πλεονέκτημα έχουν τα παιδιά έναντι των μεγάλων; Έχουν τρία πλεονεκτήματα: την πίστη, την υπακοή και την συγχωρητικότητα. Το παιδί ρωτάει το γονιό του για τα πάντα και, ασχέτως του τι απαντά εκείνος, πιστεύει το γονιό του. Το παιδί υπακούει στο γονιό του και εύκολα υποτάσσει το θέλημά του στο θέλημα του γονιού του. Το παιδί είναι συγχωρητικό και, μολονότι προκαλεί εύκολα, συγχωρεί γρήγορα. Ο Κύριός μας απαιτεί και τα τρία αυτά από όλους τους ανθρώπους, δηλαδή πίστη, υπακοή και συγχωρητικότητα. Επιθυμεί οι άνθρωποι να

πιστεύουν σ' Αυτόν απροϋπόθετα, χωρίς όρους, όπως ένα παιδί πιστεύει στο γονιό του και να είναι συγχωρητικοί ο ένας με τον άλλον, αμνησικάκοι, χωρίς να απαντούν στο κακό με κακό.

Πίστη, υπακοή και συγχωρητικότητα είναι τα τρία βασικά χαρακτηριστικά της ψυχής ενός παιδιού. Η αγνότητα και η χαρά είναι επιπρόσθετα στοιχεία. Ένα παιδί δεν είναι άπληστο, ένα παιδί δεν είναι φιλήδονο, ένα παιδί δεν είναι ματαιόδοξο. Τα μάτια του παιδιού είναι αμόλυντα απ' τα ακόλαστα πάθη και η χαρά του αμόλυντη από τις μέριμνες. Αδελφοί μου, ποιος άραγε

μπορεί να μας κάνει ξανά σαν τα παιδιά; Κανένας, έκτος από τον Ένα Χριστό. Εκείνος μπορεί να μας κάνει σαν τα παιδιά και να μας βοηθήσει να γεννηθούμε ξανά, με το παράδειγμά Του, τη διδασκαλία Του και τη δύναμη του Αγίου Του Πνεύματος.

Ω, Κύριε Ιησού, τέλειο Εσύ στην υπακοή και την ταπείνωση, αιώνιο Παιδί του Ουράνιου Πατέρα, βοήθησέ μας να γίνουμε σαν αρτιγέννητα βρέφη, μέσα απ' την πίστη σε Σένα, την υπακοή σε Σένα και την συγχωρητικότητα προς αλλήλους.

Αγ. Νικ. Βελμίροβιτς

π. Αντώνιος Μπεζαΐτης
Εφημέριος Ιερού Ναού Αγίου Στυλιανού Γκίζη
κάνε κλικ στην εικόνα

Τι να απαντήσουμε όταν κάποιος μας λέει ότι δεν υπάρχει Θεός

Ένας συνάδελφός σου, σου επαναλαμβάνει συνεχώς: «Δεν υπάρχει Θεός!». Και αισθάνεσαι σαν να σε χτυπά με μαστίγιο. Κι εσύ αγωνιάς για την ψυχή του και τη ζωή του. Και καλά σκέφτεσαι. Αν δεν υπάρχει ο Ζων κι ο Παντοδύναμος Θεός κι αν δεν είναι ισχυρότερος από το θάνατο, τότε ο θάνατος είναι ο μοναδικός κυρίαρχος. Και η κάθε ζωντανή ύπαρξη δεν είναι παρά ένα κλωτσοσκούφι τού θανάτου. Ένα ποντικάκι στο στόμα τής γάτας. Μία φορά, αντικρούοντας τον, του είπες: «Ο Θεός υπάρχει. Για σένα δεν υπάρχει». Και δεν έσφαλες. Γιατί εκείνοι πού αποκόπτονται από τον Αιώνιο και Ζωοδότη Κύριο εδώ στην γη, αποκόπτονται από την ζωή την πραγματική. Και έτσι ούτε εδώ, ούτε στην άλλη ζωή θα γευθούν το μεγαλείο του Θεού και της πλάσης Του. Και καλύτερα να μην είχαμε γεννηθεί, παρά να είμαστε αποκομμένοι από τον Θεό. Αν ήμουν στη θέση σου, θα του έλεγα τα εξής:

– Κάνεις λάθος, φίλε μου! Ορθότερο θα ήταν, αν

έλεγες: «Εγώ δεν έχω Θεό». Διότι το βλέπεις, ότι υπάρχουν τόσοι άνθρωποι γύρω σου, που έχουν Θεό και γι' αυτό διακηρύττουν ότι υπάρχει Θεός. Λοιπόν, μη λες: «Δεν υπάρχει Θεός!»! Περιορίσου να λες: «Εγώ δεν έχω Θεό!»!

– Κάνεις λάθος!

Μιλάς σαν τον άρρωστο, που λέει ότι δεν υπάρχει πουθενά υγεία!

– Κάνεις λάθος!

Μοιάζεις με τον τυφλό που λέει: «Δεν υπάρχει φως στον κόσμο». Όμως φως υπάρχει. Και είναι διάχυτο παντού. Αυτός ο δυστυχής δεν έχει το φως του. Και θα μιλούσε σωστά αν έλεγε: «Εγώ δεν έχω μάτια και δεν βλέπω φως».

– Κάνεις λάθος!

Μιλάς σαν το ζητιάνο, που λέει: «Δεν υπάρχει χρυσάφι στη γη». Μα χρυσάφι υπάρχει! Και επάνω στη γη! Και μέσα στη γη! Αυτός δεν έχει χρυσάφι! Το σωστό θα ήταν να έλεγε: «Εγώ δεν έχω χρυσό!»!

– Κάνεις λάθος!

Μοιάζεις με τον παλιάνθρωπο που λέει: «Δεν υπάρχει καλωσύνη στον κόσμο». Ενώ θα έπρεπε να πει: «Εγώ δεν έχω ίχνος

καλοσύνης μέσα μου». Αυτό να του πεις κι εσύ: «Συνάδελφε, κάνεις λάθος! Λάθος διακηρύττεις ότι δεν υπάρχει Θεός! Γιατί, όταν κάτι δεν το έχεις εσύ και δεν το γνωρίζεις εσύ, δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει πουθενά κι ότι δεν το έχει κανείς! Ποιος σου έδωσε το δικαίωμα να μιλάς εκ μέρους όλου του κόσμου; Ποιος σου έδωσε την άδεια να διακηρύττεις, ότι την δική σου αρρώστια την έχουν όλοι; Ότι όλοι έχουν την δική σου πλάνη; Φωνάζεις ότι δεν υπάρχει Θεός! Το διακηρύττεις σε όλον τον κόσμο! Πολεμάς την αλήθεια! Εκείνοι που δεν θέλουν να ζουν με τον Θεό είναι ελάχιστοι. Αλλά και γι' αυτούς ο Θεός υπάρχει! Τους περιμένει. Μέχρι την τελευταία πνοή σ' αυτή τη γη! Και μόνο αν δεν φροντίσουν να μετανοήσουν, έστω στην τελευταία τους στιγμή, μόνο τότε ο Θεός στην άλλη ζωή θα πάψει να υπάρχει γι' αυτούς. Και θα τους διαγράψει από το βιβλίο της ζωής. Γι' αυτό πες του, σε παρακαλώ φίλε μου.

Για το καλό της ψυχής σου. Για τα επουράνια αγαθά. Για τα δάκρυα που έχυσε ο Χριστός και τις πληγές που δέχθηκε για όλους μας. Αλλάξε μυαλό! Μετανόησε! Διορθώσου! Και γύρισε στην Εκκλησία μας!»

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Επισκόπου Αχρίδος και Ζίτσης –

Νεανικό Συναπάντημα

- Νεανική Παρέα -

από τις 17 Οκτωβρίου 2021 και κάθε Κυριακή στις 20:30 στο σπίτι

στο Σπίτι του Ιερέα
από 17 Οκτωβρίου
κάθε Κυριακή 20:30
όπως και πέρυσι

Η κάθε Κυριακή πού περνάει...

Η κάθε Κυριακή πού περνάει, είναι για μās ένα σκαλοπάτι, πού πρέπει να τὸ ανεβούμε, ἄν θέλουμε να φτάσουμε ἐκεῖ, πού μās περιμένει ὁ Χριστός. Καμμιά ἡμέρα δὲν μās δίνει ὁ Θεὸς ἄσκοπα καὶ τυχαῖα.

Πολὺ περισσότερο τὴν Κυριακή.

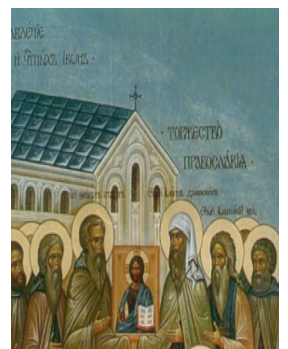
Καὶ στὸν καθένα μās ὁ Θεὸς δίνει τόσες Κυριακές, ὅσες τοῦ

χρειάζονται γιὰ νὰ ἀναστηθεῖ καὶ νὰ φτάσει κοντὰ Του.

Ἐνῶ λοιπὸν ὁ Χριστὸς σοῦ τὶς προσφέρει ἐσὺ τὶς ἀπορρίπτεις μὴ ἐκκλησιαζόμενος. Κατάλαβες γιὰτί οἱ κανόνες τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβάλλουν αὐστηρὰ ἐπιτίμια σὲ ἐκείνους πού δὲν πηγαίνουν τὴν Κυριακή στὴν Ἐκκλησία; Γιατί ὁ κάθε ἐκκλησιασμὸς ἢ κάθε

ἀφιέρωση τῆς Κυριακῆς στὸν Θεό, εἶναι ἓνα σκαλάκι στὴν σκάλα, πού μās ἀνεβάζει γιὰ νὰ μās φέρει κοντὰ στὸν Χριστό. Ἄν λοιπὸν ἐσὺ δὲν τὸ ἀνεβαίνεις γιὰτί δίνεις ἄλλοῦ μεγαλύτερη σημασία τότε πού θὰ φτάσεις τελειώνοντας ἡ ζωὴ σου;

Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος

Κατήχηση και Λειτουργική

πρεσβ. Αντώνιος Αρ. Μπεζαΐτης
Εφημέριος Ιερού Ναού Αγίου
Στυλιανού Γκύζη
Συνεργάτης Ιδρύματος Νεότητας και
Οικογένειας

Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών
2106401469 / 6977387010

antoniosbezaz@yahoo.gr

Τεχνική Επιμέλεια: Σπυριδούλα
Άννα Μπεζαΐτη - πρεσβυτέρα

annabezaiti@yahoo.gr

Επιμέλεια Κειμένων: Ομάδα Νέων
και Πνευματικών Τέκνων

ISSN:2732-8953

«Εγώ... Εσύ... ο ΧΡΙΣΤΟΣ...
και η καθημερινότητά μας»

κάνε κλικ στον σύνδεσμο

Βοήθημα που αναλύει την έννοια της Κατήχησης στις διάφορες Θρησκείες με έμφαση στο Ορθόδοξο Χριστιανικό Δόγμα, το οποίο εξετάζει από δογματική και ηθική σκοπιά. Περιλαμβάνει και στοιχεία λειτουργικής της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Περιέχονται και εκκλησιαστικοί ύμνοι και προσευχές.

Ξεφύλλισε το βιβλίο **ΕΛΩ** ← *κάνε κλικ στο ΕΛΩ ή σκανάρετε τον QR κωδικό*

Πληροφορίες και Παραγγελίες στο

τηλ: 6977387010 **Τιμή 8,00 €**

ISBN:978-618-00-3297-0

(τα έσοδα του βιβλίου βοηθούν τις ανάγκες των Νέων στις φυλακές Αιτώνια)

Συνέντευξη από τον Θεό (Διδακτική Ιστορία)

Είδα όνειρο ότι πήρα συνέντευξη από τον Θεό

- Θεε, λοιπόν, να σου δώσω συνέντευξη; με ρώτησε ο Θεός.

- Αν σας περισσεύει χρόνος, απάντησα. Ο Θεός χαμογέλασε:

- Έχω μια μέρα και μια αιωνιότητα. Τι ερωτήσεις σκέφτεσαι να μου κάνεις;

- Τι είναι αυτό που σας εκπλήσσει περισσότερο στους ανθρώπους;

Και ο Θεός απάντησε:

- Ότι με το να αγχώνονται για το μέλλον τους, λησμονούν το παρόν τους, κι έτσι δεν ζουν ούτε στο μέλλον ούτε στον παρόν.

Ότι ζουν σαν να μην πρόκειται να πεθάνουν ποτέ, και πεθαίνουν σαν να μην έχουν ζήσει καθόλου...

Ότι βιάζονται να αποβάλουν την παιδικότητά τους! Θέλουν να μεγαλώσουν γρήγορα και ύστερα παρακαλούν να ξαναγίνουν παιδιά.

Ότι χάνουν την υγεία τους προσπαθώ-

ντας να βγάλουν λεφτά, κι ύστερα χάνουν τα λεφτά για να ξαναβρούν την υγεία τους.

Ο Θεός πήρε το χέρι μου στο δικό του, μείναμε για λίγο σιωπηλοί και μετά ρώτησα:

- Σαν γονιός όλων των ανθρώπων, ποια είναι τα μαθήματα ζωής που θα θέλατε να μάθουν τα παιδιά σας;

Και ο Θεός απάντησε χαμογελώντας:

- Να μάθουν ότι δεν μπορούν να αναγκάσουν τους άλλους να τους αγαπήσουν. Αυτό που μπορούν να κάνουν είναι να γίνουν άξιοι να αγαπηθούν.

Να μάθουν ότι δεν μετράνε περισσότερο τα πράγματα που έχουμε στη ζωή μας, αλλά οι άνθρωποι που έχουμε στη ζωή μας.

Να μάθουν ότι δεν ωφελεί να συγκρίνουμε τους εαυτούς μας με τους άλλους.

Να μάθουν ότι πλούσιος δεν είναι αυτός που έχει τα περισσότερα, αλλά αυτός που χρειάζεται τα λιγότερα.

Να μάθουν ότι μέσα σε ελάχιστες στιγμές μπορείς ν' ανοίξεις στον άλλο πληγές που μετά παίρνει χρόνια πολλά να τις γιατρέψεις.

Να μάθουν τη συγχώρεση, συγχωρώντας.

Να μάθουν πως υπάρχουν άνθρωποι που τους αγαπούν πραγματικά, που όμως δεν ξέρουν πώς να δείξουν ή να εκφράσουν τα αισθήματά τους.

Να μάθουν ότι τα χρήματα μπορούν να αγοράσουν τα πάντα... εκτός από την ευτυχία!

Να μάθουν ότι δύο άνθρωποι μπορεί να κοιτούν την ίδια εικόνα και να βλέπουν δύο διαφορετικά πράγματα.

Να μάθουν ότι δεν φτάνει πάντα να σε συγχωρούν οι άλλοι, πρέπει να μπορείς να συγχωρήσεις κι ο ίδιος τον εαυτό σου και τους άλλους!

Και να μάθουν ότι για τα παιδιά μου εγώ θα είμαι πάντα εδώ και θα τους περιμένω να γυρίσουν.